

Africkej smutek

Jan Burian

Jeden můj známej je černoch
Černej jak africká tma
Občas ho popadne smutek
Smutek jak africká poušť

Je ale sám k sobě tvrdej
Tvrdej jak slonová kost
Na krk si pověsí foťák
Vydá se na Karlův most

Dělá že neumí česky
Začne se anglicky ptát
Kudy se dostane k Flekům
A nebo na Pražskej hrad

Kolem se hromadí zástup
Celej ten bělošskej kmen
Náčelník bojovník šaman
Snad i pár divošskejch žen

Mluví s ním řečí svejch otců
Posuňků grimas a gest
Co čekat od domorodců
V Praze v tý matičce měst?

A ten můj známej je černoch
Černej jak uhelnej sklad
Pomalu ztrácí svůj smutek
Zvolna se začíná smát